Grila nr.1

Admitere INM şi Admitere în magistratură
- 04 septembrie 2016 -

1 Dreptul de proprietate privată:

A. are caracter relativ, spre deosebire de dreptul de proprietate publică;

B. are caracter absolut, spre deosebire de dreptul de proprietate publică;

C. în condiţiile legii, este susceptibil de modalităţi şi dezmembrăminte, după caz.

Răspuns: C

2 Este necesar acordul tuturor coproprietarilor:

A. pentru încheierea unui contract de comodat cu privire la bunul comun;

B. pentru încheierea unui contract de locaţiune a bunului comun mobil pe o durată de 2 ani;

C. pentru încheierea unui contract de întreţinere, dacă proprietatea asupra bunului comun este transmisă în schimbul întreţinerii, însă numai în ipoteza în care în contract s-a stabilit că întreţinerea se datorează pentru toată durata vieţii creditorului întreţinerii.

Răspuns: A

3 Convenţia de partaj:

A. trebuie încheiată în formă autentică, sub sancţiunea nulităţii absolute, dacă are ca obiect cel puţin un imobil, indiferent de valoarea acestuia;

B. este lovită de nulitate absolută, dacă un coproprietar, deşi avea capacitate de exerciţiu deplină, nu a participat la încheierea acesteia;

C. nu se poate încheia niciodată în ipoteza coproprietăţii forţate.

Răspuns: AB

4 Dreptul de superficie:

A. este un drept temporar, ce poate fi constituit pe o durată de cel mult 99 de ani, fără posibilitatea reînnoirii, la împlinirea termenului;

B. nu poate înceta pe calea partajului între superficiar şi proprietarul terenului;

C. este un drept imprescriptibil extinctiv, acţiunea confesorie întemeiată pe dreptul de superficie putând fi intentată împotriva oricărei persoane care împiedică exercitarea dreptului, mai puţin împotriva proprietarului terenului.

Răspuns: B

5 Cedentul unei creanţe:

A. răspunde pentru evicţiunea decurgând din fapta sa proprie, dacă cesionarul nu poate să facă creanţa opozabilă terţilor;

B. răspunde pentru evicţiunea decurgând din fapta sa proprie, dacă cesionarul nu dobândeşte creanţa în patrimoniul său;

C. nu garantează nici măcar existenţa creanţei la data cesiunii, dacă cesiunea este cu titlu gratuit, fără posibilitatea părţilor de a stipula contrariul.

Răspuns: AB

6 Remiterea de datorie:

A. făcută debitorului principal îl liberează numai pe fideiusor, iar nu şi pe alte persoane ţinute pentru el;

B. nu este prezumată în privinţa creanţei garantate dacă creditorul renunţă expres la un privilegiu sau la o ipotecă;

C. dacă este convenită cu unul dintre fideiusori, ceilalţi rămân obligaţi să garanteze pentru tot, cu includerea părţii garantate de acesta, numai dacă au consimţit expres la exonerarea lui.

Răspuns: BC

7 Confuziunea:

A. ce operează prin reunirea calităţilor de creditor şi debitor nu profită fideiusorilor;

B. ce operează prin reunirea calităţilor de fideiusor şi creditor ori de fideiusor şi debitor principal stinge obligaţia principală;

C. ce operează prin reunirea calităţilor de creditor ipotecar şi de proprietar al bunului ipotecat stinge ipoteca, care însă va renaşte dacă creditorul este evins din orice cauză independentă de el.

Răspuns: C

8 În executarea obligaţiilor civile:

A. notificarea prin care unul dintre creditorii solidari pune în întârziere pe unul dintre codebitorii solidari produce efecte şi în privinţa celorlalţi debitori şi creditori;

B. debitorul care îl pune în întârziere pe creditorul său, ce a refuzat, în mod nejustificat, plata oferită în mod corespunzător, nu este ţinut să restituie fructele culese după punerea în întârziere;

C. atunci când în convenţia dintre creditor şi debitor s-a stipulat expres că, prin simpla împlinire a termenului stabilit pentru executare, debitorul se află de drept în întârziere, moştenitorii debitorului se vor afla de drept în întârziere, dacă obligaţia devine scadentă după decesul debitorului.

Răspuns: AB

9 În ceea ce priveşte repararea prejudiciului în cazul răspunderii civile delictuale:

A. dacă fapta ilicită a fost săvârşită de prepuşii unor comitenţi diferiţi, comitentul care a plătit integral despăgubirile are drept de regres numai împotriva celorlalţi comitenţi şi a prepuşilor lor, proporţional cu partea ce corespunde contribuţiei fiecărui prepus la cauzarea prejudiciului;

B. comitentul care a plătit despăgubirile se poate regresa împotriva părinţilor prepusului său minor, autor al faptei ilicite, dacă probează că aceasta constituie o exercitare necorespunzătoare a atribuţiilor prepusului din cauza modului în care părinţii şi-au îndeplinit îndatoririle părinteşti;

C. notarul public care a autentificat un contract anulat prin hotărâre judecătorească definitivă, pentru o cauză de nulitate a cărei existenţă rezultă din însuşi textul acestuia, răspunde numai în limita prejudiciului nereparat prin anularea actului.

Răspuns: C

10 Spre deosebire de cazul acţiunii revocatorii, în ipoteza acţiunii oblice:

A. hotărârea judecătorească de admitere a acţiunii profită tuturor creditorilor, chiar dacă nu au intervenit în cauză, fără nicio preferinţă în favoarea creditorului care a exercitat acţiunea;

B. creanţa invocată de creditor trebuie să fie certă;

C. dispoziţiile în materie ale Codului civil din 2009 se aplică şi creditorilor ale căror creanţe s-au născut înainte de data intrării sale în vigoare, dacă scadenţa se situează după această dată.

Răspuns: A

11 În materia obligaţiei vânzătorului de garanţie contra viciilor ascunse ale bunului vândut:

A. cumpărătorul poate obţine numai reducerea corespunzătoare a preţului sau rezoluţiunea vânzării;

B. părţile pot conveni în mod valabil înlăturarea sau limitarea răspunderii vânzătorului atunci când acesta nu a cunoscut existenţa viciilor la data încheierii contractului;

C. una dintre condiţiile legale ale angajării răspunderii este aceea ca viciul sau cauza lui să existe la data predării bunului.

Răspuns: BC

12 În materia contractului de consignaţie:

A. reprezintă cauză de încetare a contractului, printre altele, moartea, dizolvarea, falimentul, interdicţia sau radierea consignantului ori a consignatarului;

B. este nulă clauza prin care se constituie în favoarea consignatarului un drept de retenţie asupra bunurilor primite în consignaţie şi a sumelor cuvenite consignantului, pentru creanţele sale asupra acestuia;

C. caracterul oneros al contractului nu este prezumat.

Răspuns: A

13 Donatorul:

A. nu răspunde, în niciun caz, pentru viciile ascunse ale bunului donat;

B. în toate cazurile, răspunde pentru evicțiune ca și vânzătorul;

C. poate cere fie executarea sarcinii, fie revocarea donației, atunci când donatarul nu îndeplinește sarcina la care s-a obligat.

Răspuns: C

14 În materia împrumutului de consumaţie:

A. dacă împrumutul este cu titlu gratuit, termenul de restituire este prezumat a fi în favoarea ambelor părți;

B. până la proba contrară, împrumutul care are ca obiect o sumă de bani, este prezumat a fi cu titlu oneros;

C. în lipsa unei stipulații contrare, împrumutul care nu are ca obiect o sumă de bani se prezumă a fi cu titlu gratuit.

Răspuns: BC

15 Potrivit regulilor devoluţiunii legale, în cazul în care moştenirea este acceptată de vărul primar V (copilul unchiului predecedat U1) și de unchiul U2, moștenirea va fi culeasă de:

A. vărul primar V împreună cu unchiul U2, în cote egale;

B. vărul primar V, în întregime;

C. unchiul U2, în întregime.

Răspuns: C

16 În materia moștenirii legale:

A. poate fi reprezentat descendentul de gradul I, aflat în viață la data deschiderii succesiunii, chiar dacă este nedemn față de defunct;

B. cota soțului supraviețuitor al defunctului în concurs cu moștenitori legali aparținând unor clase diferite se stabilește ca și când acesta ar veni la moștenire numai cu cea mai apropiată dintre ele;

C. legatul lăsat nedemnului, după săvârşirea faptei care atrage nedemnitatea, înlătură efectele nedemnităţii, chiar şi în lipsa unei declaraţii exprese în acest sens a celui ce lasă moştenirea.

Răspuns: AB

17 Potrivit dispoziţiilor Codului civil referitoare la devoluţiunea legală a moştenirii:

A. în cazul clasei a II-a de moștenitori, nu operează, în niciun caz, reprezentarea succesorală;

B. în cazul clasei a III-a de moștenitori, moștenirea se împarte în mod egal, când vin la moștenire în nume propriu, ori pe tulpină, când vin la moștenire prin reprezentare;

C. în cazul clasei a II-a de moştenitori, între colateralii privilegiaţi, împărțirea moștenirii se va realiza pe linii, atunci când aceștia sunt rude cu defunctul pe linii colaterale diferite.

Răspuns: C

18 Sunt prescriptibile extinctiv:

A. acţiunea confesorie de abitaţie, acţiunea în repararea patrimonială a unui prejudiciu moral cauzat unei persoane prin tortură şi acţiunea în anularea recunoaşterii de filiaţie pentru eroare;

B. acţiunea de partaj, acţiunea în tăgada paternităţii introdusă de cel ce se pretinde tată biologic şi acţiunea în simulaţie;

C. acţiunea confesorie de superficie, acţiunea în constatarea dreptului de uzufruct şi acţiunea în nulitatea relativă a unui act juridic nepatrimonial.

Răspuns: A

19 Prescripţia extinctivă:

A. poate fi opusă numai de cel în folosul căruia curge, personal sau prin reprezentant, şi fără a fi ţinut să producă vreun titlu contrar ori să fi fost de bună-credinţă;

B. curge contra moştenitorilor defunctului, de la data acceptării moştenirii, în privinţa creanţelor pe care aceştia le au asupra moştenirii;

C. curge contra creditorilor defunctului în privinţa creanţelor pe care le au asupra moştenirii, de la data cunoaşterii de către creditori a identităţii succesibililor, chiar dacă aceştia din urmă încă nu au acceptat moştenirea.

Răspuns: A

20 Nu constituie excepţie de la opozabilitatea faţă de terţi a efectelor contractului:

A. simulaţia;

B. stipulaţia pentru altul;

C. promisiunea faptei altuia.

Răspuns: BC

21 Spre deosebire de termenul suspensiv, în cazul termenului extinctiv:

A. prescripţia începe să curgă de la împlinirea termenului sau, după caz, de la data renunţării la beneficiul termenului stabilit exclusiv în favoarea creditorului unei obligaţii de a face;

B. evenimentul viitor pe care părţile îl consideră ca fiind termen, poate avea o dată de împlinire necunoscută la momentul încheierii actului juridic;

C. la împlinirea acestuia, obligaţia se stinge.

Răspuns: C

22 În ipoteza actelor juridice bilaterale, dolul:

A. constituie viciu de consimţământ şi atunci când provine de la reprezentantul celeilalte părţi;

B. nu conduce la anularea actului decât dacă eroarea în care s-a aflat cel al cărui consimţământ a fost viciat a fost esenţială;

C. conferă celui al cărui consimţământ a fost viciat de către cealaltă parte dreptul de a pretinde, în afară de anularea actului juridic, şi daune-interese.

Răspuns: AC

23 Actul confirmativ al unui act juridic anulabil pentru vicierea consimţământului prin violenţă:

A. pentru a fi valabil sub aspectul cuprinsului său legal, trebuie să conţină, printre altele, obiectul, cauza şi natura obligaţiei;

B. implică, prin el însuşi, renunţarea la dreptul de a cere daune-interese;

C. poate fi încheiat, cu respectarea celorlalte condiţii de validitate, de cel al cărui consimţământ a fost viciat, numai după încetarea violenţei.

Răspuns: AC

24 În materia autorităţii părinteşti:

A. părintele minor care a împlinit vârsta de 14 ani are drepturile şi îndatoririle părinteşti cu privire la persoana şi bunurile copilului;

B. instanţa sesizată cu o cerere privind stabilirea filiaţiei copilului din afara căsătoriei este obligată să dispună asupra modului de exercitare a autorităţii părinteşti, fiind aplicabile prin asemănare dispoziţiile privitoare la divorţ;

C. după divorţ, autoritatea părintească revine în comun ambilor părinţi, afară de cazul în care instanţa decide altfel.

Răspuns: BC

25 Obligaţia legală de întreţinere:

A. nu există între nepoți și bunici;

B. există între moștenitorii persoanei care a acordat întreținere unui minor fără a avea obligația legală și minorul respectiv, dacă părinții acestuia din urmă, deşi nu se află în stare de nevoie, refuză să presteze întreținere minorului;

C. există între frați și surori, aceştia datorându-şi întreţinere înaintea bunicilor.

Răspuns: C

26 În virtutea rolului judecătorului în aflarea adevărului în procesul civil:

A. sub sancţiunea nulităţii hotărârii, judecătorul are obligaţia să ordone din oficiu administrarea probelor pe care le consideră necesare, chiar dacă părţile se împotrivesc;

B. judecătorul poate dispune introducerea în cauză a altor persoane, în condiţiile legii;

C. într-un litigiu având ca obiect executarea unui act juridic încheiat cu nesocotirea unei norme juridice care ocroteşte un interes general, judecătorul se va pronunţa prin dispozitivul hotărârii asupra nulităţii absolute a actului juridic, invocate din oficiu, chiar în lipsa formulării de către una dintre părţi a unei cereri în acest sens.

Răspuns: B

27 Potrivit dispoziţiilor Codului de procedură civilă din 2010 referitoare la aplicarea în timp a legii de procedură civilă:

A. dispoziţiile legii noi de procedură se aplică de la data intrării ei în vigoare şi proceselor în curs de judecată începute sub legea veche;

B. condiţiile de admisibilitate şi puterea doveditoare a probelor preconstituite şi a prezumţiilor legale sunt guvernate de legea în vigoare la data producerii lor ori, după caz, a săvârşirii faptelor juridice care fac obiectul probaţiunii;

C. administrarea probelor se face potrivit legii în vigoare la data administrării lor.

Răspuns: BC

28 Constituie mijloc procesual care se include în noţiunea de acţiune civilă:

A. cererea prin care reclamantul înlocuieşte o cerere în constatarea dreptului său de proprietate cu o cerere în revendicare;

B. excepţia autorităţii de lucru judecat, invocată de pârât, însă numai în măsura în care acesta face dovada existenţei identităţii de obiect, părţi şi cauză dintre procese;

C. apărarea pârâtului prin care acesta invocă nulitatea absolută a actului juridic a cărui executare este pretinsă de către reclamant prin cererea de chemare în judecată.

Răspuns: AC

29 Dacă în cursul unui proces având ca obiect revendicare imobiliară, dreptul litigios constând în dreptul de proprietate privată asupra imobilului este transmis printr-un contract de vânzare încheiat de către pârât cu un terţ:

A. pârâtul este obligat să formuleze cerere de intervenţie forţată de arătare a titularului dreptului pentru atragerea terţului în proces;

B. instanţa va repune în discuţie excepţiile procesuale de ordine publică soluţionate până la momentul la care terţul a intervenit sau a fost introdus în cauză;

C. dacă pârâtul este scos din proces, judecata va continua între reclamant şi terţ, existând posibilitatea ca terţul să fie obligat prin hotărârea judecătorească ce se va pronunţa în cauză, în măsura în care pretenţiile reclamantului se dovedesc a fi întemeiate.

Răspuns: C

30 Nu este incompatibil:

A. judecătorul căruia, într-un proces de partaj, judecat definitiv, îi este repartizată spre soluţionare contestaţia în anulare declarată împotriva încheierii de admitere în principiu pronunţată de acesta şi împotriva sentinţei pronunţate de alt judecător în aceeaşi pricină, al cărei motiv constă în nelegala citare a contestatorului reclamant pe parcursul întregului proces, la care nu a fost prezent;

B. judecătorul, fost avocat, care a reprezentat partea doar la primul termen de judecată, în aceeaşi cauză, ce i-a fost repartizată în prezent spre soluţionare;

C. judecătorul care a soluţionat anterior o cauză similară, între alte părţi, în care s-a pus în discuţie aceeaşi problemă de drept.

Răspuns: C

31 Declaraţia de abţinere a judecătorului împotriva căruia s-a formulat o cerere de recuzare, de către una dintre părţi, pentru acelaşi motiv de incompatibilitate:

A. se pune în discuţia contradictorie a părţilor;

B. se poate formula atât în scris, cât şi verbal în şedinţă, fiind consemnată în încheiere;

C. se judecă după soluţionarea cererii de recuzare, pentru a se putea cerceta dacă declaraţia de abţinere a rămas sau nu fără obiect.

Răspuns: B

32 Este parte în procesul civil:

A. reclamantul minor cu capacitate de exerciţiu restrânsă, chiar dacă nu are ocrotitor legal;

B. intervenientul accesoriu, de la data pronunţării încheierii prin care este admisă în principiu cererea sa de intervenţie, chiar dacă este formulată într-o contestaţie în anulare;

C. curatorul special, citat la dezbateri pentru reprezentarea intereselor pârâtului, atunci când instanţa a încuviinţat citarea acestuia din urmă prin publicitate.

Răspuns: AB

33 Într-un proces având ca obiect încetarea stării de coproprietate asupra unui bun:

A. procurorul nu poate să pună concluzii, chiar dacă apreciază că este necesar pentru apărarea ordinii de drept, a drepturilor şi intereselor cetăţenilor;

B. este admisibilă cererea de arătare a titularului dreptului formulată de pârâtul care pretinde că deţine bunul pentru altul;

C. instanţa va pune în discuţie necesitatea introducerii în cauză a celorlalţi coproprietari, dacă aceştia nu au fost chemaţi în judecată de către părţile iniţiale.

Răspuns: BC

34 În cazul deţinuţilor, părţi în procesul civil:

A. locul citării acestora este administraţia locului de deţinere;

B. aceştia se citează la fiecare termen, cu excepţia cazului când au termen în cunoştinţă;

C. în ipoteza divorţului din culpa soţilor, în faţa instanţelor de fond, trebuie să se înfăţişeze în persoană.

Răspuns: A

35 Spre deosebire de nulitatea relativă a actelor de procedură, nulitatea absolută:

A. lipseşte de efecte actele de procedură efectuate cu nerespectarea cerinţelor legale;

B. poate fi invocată chiar de cel care a cauzat neregularitatea procedurală prin propria faptă;

C. împiedică actele de procedură să producă alte efecte juridice decât cele care decurg din natura lor proprie.

Răspuns: B

36 În etapa verificării admisibilităţii în principiu, termenul de exercitare a apelului împotriva încheierii date în primă instanţă de respingere ca inadmisibilă a cererii de chemare în garanţie, pronunţate în data de 22 august 2016 (luni) şi comunicate în data de 23 august 2016 (marţi), se împlineşte la data de:

A. 26 august 2016 (vineri), pentru toate părţile;

B. 29 august 2016 (luni), pentru partea care a lipsit;

C. 29 august 2016 (luni), pentru partea care a fost prezentă.

Răspuns: BC

37 Atunci când cererea de chemare în judecată a fost formulată împotriva mai multor pârâţi persoane fizice:

A. dacă unul din pârâţi a fost chemat în judecată numai în scopul sesizării instanţei competente pentru el, oricare dintre pârâţi poate invoca necompetenţa la primul termen de judecată la care părţile sunt legal citate în faţa primei instanţe;

B. dacă printre pârâţi sunt şi obligaţi accesoriu, cererea se poate introduce la instanţa competentă pentru oricare dintre debitorii principali sau accesorii;

C. dacă numai unul dintre pârâţi are domiciliul cunoscut, iar celorlalţi pârâţi nu li se cunoaşte nici domiciliul şi nici reşedinţa, cererea poate fi introdusă numai la instanţa în circumscripţia căreia se află domiciliul reclamantului.

Răspuns: A

38 Când reclamantul a sesizat instanţa cu mai multe capete principale de cerere întemeiate pe fapte ori cauze diferite, fără o strânsă legătură între ele:

A. competenţa materială se stabileşte în raport cu valoarea sau, după caz, cu natura ori obiectul fiecărei pretenţii în parte;

B. dacă unul din capetele de cerere este de competenţa materială a altei instanţe, instanţa sesizată nu poate dispune disjungerea şi declinarea în mod corespuzător a competenţei;

C. instanţa competentă să le soluţioneze se determină ţinându-se seama de acea pretenţie care atrage competenţa unei instanţe de grad mai înalt.

Răspuns: A

39 Conexarea mai multor procese se poate dispune, chiar dacă se înlătură aplicarea unor norme de:

A. competenţă materială;

B. competenţă generală;

C. competenţă teritorială de ordine privată.

Răspuns: AC

40 În etapa regularizării cererii de chemare în judecată:

A. împotriva încheierii de anulare a cererii de chemare în judecată reclamantul va putea formula numai cerere de reexaminare, care se va soluționa în camera de consiliu, cu citarea părților, de către un alt complet al instanței respective;

B. prin admiterea cererii de reexaminare, asupra măsurii anulării cererii de chemare în judecată se va putea reveni când aceasta a fost dispusă eronat;

C. poate interveni anularea cererii de chemare în judecată pentru neîndeplinirea procedurii prealabile impuse de o normă de ordine publică.

Răspuns: B

41 Mărturisirea judiciară:

A. poate fi obținută numai prin intermediul interogatoriului;

B. poate fi divizată împotriva autorului atunci când cuprinde fapte distincte și care nu au legătură între ele;

C. poate fi revocată dacă se face dovada că a fost urmarea unei erori de drept scuzabile.

Răspuns: B

42 Nu poate fi invocată pentru prima dată în apel:

A. necompetența generală;

B. perimarea cererii de chemare în judecată;

C. lipsa dovezii calității de reprezentant înaintea primei instanţe.

Răspuns: BC

43 Suspendarea judecăţii este lăsată la aprecierea instanţei atunci când:

A. dezlegarea cauzei depinde în întregime de existența sau inexistența unui drept care formează obiectul unei alte judecăți;

B. toate părţile o cer;

C. desfăşurarea normală a procesului este împiedicată, din vina reclamantului, prin neîndeplinirea obligaţiilor stabilite în cursul judecăţii, potrivit legii.

Răspuns: AC

44 În cazul achiesării pârâtului la pretenţiile reclamantului:

A. hotărârea primei instanţe dată în baza recunoaşterii pârâtului este executorie de drept de la data pronunţării;

B. hotărârea primei instanţe dată în baza recunoaşterii pârâtului poate fi atacată numai cu apel la instanţa ierarhic superioară;

C. când recunoaşterea pretenţiilor a fost făcută înaintea instanţei de apel, hotărârea primei instanţe va fi anulată în măsura recunoaşterii, dispunându-se admiterea, în mod corespunzător, a cererii.

Răspuns: AC

45 În procedură contencioasă, autoritatea de lucru judecat:

A. priveşte şi încheierea premergătoare, rămasă definitivă, prin care instanţa respinge ca neîntemeiată excepţia lipsei calităţii procesuale active;

B. nu există între două procese cu identitate de părţi, obiect şi cauză, atunci când, în al doilea proces, reclamantul din primul proces are calitatea de pârât;

C. poate fi invocată în recurs, iar, ca efect al admiterii excepţiei, recurentului i se poate crea o situaţie mai rea decât aceea din hotărârea atacată.

Răspuns: AC

46 Potrivit principiului echipolenţei, termenul pentru declararea apelului începe să curgă de la data la care:

A. hotărârea primei instanţe a fost comunicată odată cu încheierea de încuviinţare a executării silite;

B. partea a cerut comunicarea hotărârii primei instanţe către o altă parte;

C. o parte a formulat cerere de îndreptare a erorii materiale strecurate în dispozitivul hotărârii primei instanţe.

Răspuns: AB

47 Nu sunt supuse recursului hotărârile pronunţate:

A. în materie de expropriere;

B. asupra unei cereri în grăniţuire, însă numai dacă valoarea obiectului său este de până la 500.000 lei inclusiv;

C. asupra unei cereri posesorii.

Răspuns: AC

48 Este inadmisibilă contestaţia în anulare prin care se invocă:

A. omisiunea instanţei de recurs de a se pronunţa asupra excepţiei de perimare a cererii de recurs;

B. faptul că dezlegarea recursului este rezultatul unei greşeli materiale constând în reţinerea eronată a datei la care s-a depus cererea de recurs;

C. faptul că hotărârea instanţei de apel, nesusceptibilă de recurs, a fost pronunţată cu încălcarea normelor referitoare la alcătuirea instanţei şi, deşi se invocase excepţia corespunzătoare, instanţa de apel a omis să se pronunţe asupra acesteia.

Răspuns: A

49 Între cererea de sechestru asigurător, cererea de ordonanţă preşedinţială şi cererea de asigurare a probelor, există următoarele asemănări:

A. au caracter necontencios şi se judecă în camera de consiliu, de urgenţă şi cu precădere;

B. se soluţionează întotdeauna prin hotărâre judecătorească supusă numai apelului;

C. hotărârea judecătorească de admitere a cererii este executorie.

Răspuns: C

50 În materia contestaţiei la executare:

A. sunt aplicabile în mod corespunzător dispoziţiile Codului de procedură civilă privind verificarea cererii şi regularizarea acesteia;

B. în cazul predării silite a bunurilor imobile, contestaţia se poate introduce şi la judecătoria de la locul situării imobilului, dacă imobilul se află în circumscripţia altei curţi de apel decât cea în care se află instanţa de executare;

C. contestatorul îşi poate modifica cererea iniţială adăugând motive noi de contestaţie dacă, în privinţa acestora din urmă, este respectat termenul de exercitare a contestaţiei la executare.

Răspuns: BC

51 Reabilitarea de drept:

A. poate interveni şi în cazul unei pedepse principale pe lângă care s-a luat măsura de siguranţă a confiscării extinse;

B. intervine, în cazul unei pedepse de un an şi 6 luni închisoare pentru care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei, la 2 ani de la împlinirea termenului de supraveghere al amânării;

C. poate opera şi în cazul unei condamnări la o pedeapsă de 4 ani închisoare, pedeapsă care a fost însă graţiată necondiţionat cu jumătate, prin efectul unei legi de graţiere.

Răspuns: A

52 Amenda care însoţeşte pedeapsa închisorii:

A. nu poate fi executată prin muncă neremunerată în folosul comunităţii;

B. se poate aplica chiar dacă folosul material obţinut de infractor din comiterea faptei face obiectul confiscării speciale dispuse prin aceeaşi hotărâre;

C. se prescrie întotdeauna în termen de 3 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare.

Răspuns: B

53 În materia cauzei justificative a legitimei apărări:

A. atacul poate consta într-o faptă comisivă prin omisiune;

B. apărarea nu poate fi exercitată niciodată ulterior consumării infracţiunii simple care constituie atacul;

C. atacul poate consta într-o faptă care intră ea însăşi sub incidenţa unei cauze justificative a legitimei apărări.

Răspuns: A

54 O infracţiune intenţionată sancţionată de lege cu pedeapsa închisorii de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă, pentru care instanţa a stabilit în concret pedeapsa amenzii, determină apariţia unei pluralităţi intermediare atunci când este comisă:

A. în termenul de supraveghere al amânării aplicării unei pedepse de un an închisoare stabilită pentru o vătămare corporală din culpă;

B. în termenul de prescripţie a executării unei pedepse de un an închisoare aplicată pentru o infracţiune de furt;

C. în termenul de reabilitare pentru o condamnare de 3 ani închisoare aplicată pentru o vătămare corporală din culpă.

Răspuns: B

55 În dreptul penal român infracţiunea comisivă prin omisiune:

A. poate fi o infracţiune de pericol sau de rezultat;

B. se consumă la momentul la care ar fi trebuit comisă acţiunea la care agentul era obligat;

C. poate îmbrăca forma unei infracţiuni progresive.

Răspuns: C

56 Desistarea:

A. nu se poate realiza prin acţiune;

B. poate interveni oricând din momentul începerii actelor de executare şi până în momentul consumării infracţiunii;

C. nu este posibilă în cazul infracţiunii de luare de mită.

Răspuns: C

57 În cazul unei infracţiuni consumate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de la unu la 5 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi este legal aplicată:

A. pedeapsa complementară a interzicerii exercitării unor drepturi pe o durata de 9 luni, dacă instanţa a reţinut circumstanţe atenuante generale;

B. măsura educativă a internării într-un centru educativ, dacă infracţiunea a fost comisă de un minor faţă de care anterior s-a luat, pentru o altă infracţiune, prin hotărâre definitivă, o măsură educativă neprivativă de libertate ce nu fusese pusă în executare anterior comiterii noii infracţiuni;

C. o pedeapsă accesorie în conţinutul căreia nu se regăseşte dreptul străinului de a se afla pe teritoriul ţării, deşi această interdicţie a fost aplicată de instanţă ca pedeapsă complementară.

Răspuns: C

58 Nu poate opera niciodată cumulul aritmetic a două pedepse cu închisoarea în caz de:

A. anulare a renunţării la aplicarea pedepsei;

B. comitere a unei noi infracţiuni în cursul termenului de prescripţie a răspunderii penale pentru o altă infracţiune;

C. revocare a amânării aplicării pedepsei.

Răspuns: BC

59 Revocarea liberării condiţionate din executarea pedepsei detenţiunii pe viaţă:

A. se dispune obligatoriu ori de câte ori infracţiunea comisă şi descoperită în termenul de supraveghere este intenţionată;

B. are ca efect aplicarea unei pedepse rezultante compusă din pedeapsa pentru infracţiunea ce a atras revocarea liberării plus un rest de pedeapsă egal cu durata termenului de supraveghere (10 ani);

C. nu se dispune chiar dacă persoana condamnată nu a îndeplinit, cu rea-credinţă, obligaţiile civile stabilite prin hotărârea de condamnare.

Răspuns: C

60 În cazul unui concurs caracterizat cu conexitate etiologică:

A. un act de procedură îndeplinit cu privire la infracţiunea scop întrerupe întotdeauna şi cursul prescripţiei răspunderii penale în cazul infracţiunii mijloc;

B. dacă infracţiunea mijloc este expres exceptată de la aplicabilitatea unei legi de amnistie, legea respectivă nu va putea fi aplicată nici în cazul infracţiunii scop;

C. nu se poate dispune renunţarea la aplicarea pedepsei în cazul infracţiunii mijloc dacă infracţiunea scop, judecată în aceeași cauză, nu îndeplineşte condiţiile de aplicare a renunţării.

Răspuns: C

61 În cazul complicităţii intelectuale (morale):

A. legătura subiectivă dintre autor şi complice se poate stabili şi ulterior consumării infracţiunii progresive, dar înainte de epuizarea acesteia;

B. dacă autorul se desistă complicele nu va mai fi sancţionat, afară de cazul în care actele îndeplinite de autor până în momentul desistării constituie o altă infracţiune;

C. dacă complicele împiedică consumarea infracţiunii, instigatorul va răspunde pentru o tentativă în măsura în care aceasta este incriminată.

Răspuns: C

62 O infracţiune continuă:

A. nu poate fi comisă în coautorat;

B. poate fi omisivă;

C. consumată în termenul de reabilitare de drept pentru o infracţiune anterioară şi epuizată ulterior împlinirii acestui termen, se poate afla în stare de recidivă în raport de infracţiunea anterioară.

Răspuns: BC

63 Fapta de a aplica o lovitură cu un cuţit în zona gâtului ce a avut drept consecinţă producerea unei plăgi penetrante constituie:

A. infracţiunea de lovire sau alte violenţe, dacă gravitatea a fost evaluată la 25 de zile de îngrijiri medicale;

B. tentativă la omor, chiar dacă gravitatea a fost evaluată la 25 zile de îngrijiri medicale;

C. vătămare corporală, dacă leziunile traumatice au necesitat 25 de zile de îngrijiri medicale, dar prin raportul de expertiză medico-legală s-a constatat că fapta a pus în pericol viaţa victimei.

Răspuns: B

64 Fapta procurorului de a ameninţa persoana care are calitatea de suspect cu întocmirea unui nou dosar penal, pentru o faptă necomisă de aceasta, pentru a o determina să dea o declaraţie de recunoaştere reprezintă:

A. şantaj în concurs cu cercetare abuzivă;

B. cercetare abuzivă;

C. represiune nedreaptă.

Răspuns: B

65 X i-a smuls din mână lui V telefonul mobil, în timp ce acesta din urmă vorbea la telefon. Pentru că V a început să țipe după ajutor, X i-a aplicat o lovitură de cuțit în zona abdominală și a fugit cu telefonul sustras. V a decedat la scurt timp din cauza hemoragiei masive. În sarcina lui X se va reține:

A. omor în concurs cu infracțiunea de furt, având în vedere faptul că la momentul săvârșirii omorului infracțiunea de furt era deja consumată;

B. omor calificat comis pentru a ascunde săvârșirea unei infracțiuni în concurs cu infracțiunea de furt;

C. omor calificat comis pentru a ascunde săvârșirea unei infracțiuni în concurs cu infracțiunea de tâlhărie.

Răspuns: C

66 X a încercat să facă o glumă pentru a-și distra invitații la o petrecere și i-a oferit unuia din ei un scaun căruia îi slăbise în prealabil îmbinările, astfel încât modificarea să nu fie vizibilă, iar cel care se așeza pe scaun să cadă. V, căruia X i-a oferit scaunul s-a răsturnat, s-a lovit cu capul de piciorul mesei și a suferit un traumatism cranio-cerebral ușor. Din cauza unor complicații intervenite, la 3 săptămâni de la producerea faptei, V a decedat. În sarcina lui X:

A. se va reține infracțiunea de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte;

B. se va reține infracțiunea de ucidere din culpă;

C. nu se poate reține nicio infracțiune pentru că lui V îi aparține culpa de a nu fi verificat dacă scaunul era solid sau șubred.

Răspuns: A

67 X a pătruns noaptea într-un depozit de materiale de construcții cu intenția de a sustrage 3 cutii de faianță pentru a-și renova bucătăria. După ce a pătruns în interior a realizat că i-ar fi utile și alte materiale de construcție (nisip, ciment, adeziv, etc.), dar și-a dat seama că dacă le-ar sustrage și pe acestea nu ar avea unde să le depoziteze. De aceea l-a sunat pe prietenul său P, i-a spus în ce situație se află și l-a întrebat dacă ar fi de acord ca materialele sustrase să fie depozitate la el, pentru că altfel nu ar avea rost să le sustragă. P a fost de acord să depoziteze bunurile în garajul său până ce X va avea nevoie de ele. După ce a descărcat bunurile sustrase în garaj, X a fost prins de poliție. In cauză:

A. nu se va putea reține infracțiunea de tăinuire în sarcina lui P;

B. în sarcina lui X se va reține infracțiunea de furt calificat în concurs cu instigare la infracțiunea de tăinuire;

C. se va putea reține infracțiunea de favorizarea făptuitorului în sarcina lui P, dar nu se va putea reține instigare la favorizarea făptuitorului în sarcina lui X.

Răspuns: A

68 Infracțiunea de tulburare de posesie:

A. poate fi comisă de către cel care deține în fapt imobilul, dar nu este proprietar;

B. are ca obiect material un bun mobil sau imobil;

C. poate fi reținută în concurs cu infracțiunea de violare de domiciliu și atunci când este vorba de aceeași locuință.

Răspuns: C

69 Infracțiunea de omisiunea sesizării:

A. are un subiect activ necircumstanțiat (general);

B. poate fi comisă doar de către o persoană care a luat cunoștință de o faptă prevăzută de legea penală contra vieții sau care a avut ca urmare moartea unei persoane;

C. poate avea ca formă de vinovăție intenția sau culpa.

Răspuns: C

70 X a sustras din curtea lui Y, unde a pătruns fără drept, un alambic pentru făcut țuică, pe care l-a ținut două zile, cât timp a preparat țuica, iar apoi l-a dus înapoi, înainte ca proprietarul să observe lipsa acestuia. În acest caz în sarcina lui X se poate reține:

A. infracțiunea de abuz de încredere, dacă cei doi erau vecini și între ei exista o relație de încredere;

B. infracțiunea de furt în scop de folosință;

C. infracțiunea de furt calificat.

Răspuns: C

71 La infracţiunea de cumpărare de influenţă:

A. autorul este totdeauna un funcţionar public;

B. autorul poate fi şi un funcţionar public;

C. elementul material poate consta în pretinderea, primirea ori acceptarea promisiunii de bani sau alte foloase pentru altul.

Răspuns: B

72 Infracţiunea de tulburare a ordinii şi liniştii publice:

A. nu se poate reţine dacă actele de violenţă sau ameninţare au fost îndreptate împotriva unei singure persoane;

B. nu absoarbe infracţiunea de lovire sau alte violenţe;

C. se poate reţine şi atunci când o persoană, în timpul zilei, se dezbracă complet în piaţa publică din faţa primăriei, în semn de protest faţă de activitatea primarului.

Răspuns: B

73 În cazul infracţiunii de fals intelectual:

A. falsificarea poate fi concomitentă sau ulterioară întocmirii unui înscris;

B. subiectul activ poate fi un medic angajat cu contract de muncă într-o unitate spitalicească din sistemul public de sănătate;

C. utilizarea ulterioară a înscrisului de către o persoană care cunoaşte că este fals realizează condiţiile de tipicitate ale infracţiunii de uz de fals.

Răspuns: BC

74 X i-a remis o sumă de bani lui G, grefier, care i-a promis că va interveni pe lângă judecător pentru obţinerea unei soluţii favorabile în cauza în care X avea calitatea de inculpat. În acest caz:

A. în sarcina lui G se va reţine infracţiunea de complicitate la dare de mită;

B. fapta lui X nu reprezintă infracţiune, dacă acesta denunţă fapta mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat cu aceasta;

C. în sarcina lui G se va reţine infracţiunea de trafic de influenţă.

Răspuns: C

75 X, Y şi Z au avut o dispută verbală cu A. Peste două zile X şi Y înarmaţi cu bâte l-au urmărit pe A timp de două ore, fiind înţeleşi să îi aplice acestuia o corecţie fizică pentru insultele proferate. X l-a prins pe A, l-a imobilizat, în timp ce Y i-a aplicat mai multe lovituri puternice cu bâta în zona toracelui, lăsându-l în stare de inconştienţă.
Cei doi au plecat de la locul faptei şi s-au întâlnit întâmplător cu Z, căruia i-au povestit cele întâmplate. Z s-a deplasat pentru a verifica gravitatea loviturilor. L-a găsit pe A în stare de inconştienţă şi pentru că a constatat că acesta avea bunuri asupra sa (ceas, telefon, portofel) şi le-a însuşit, iar seara, când s-a întâlnit cu X şi Y le-a împărţit cu aceştia. Pentru însănătoşire X a necesitat 40 zile de îngrijiri medicale. În acest caz:

A. în sarcina lui Y se va reţine infracţiunea de tăinuire;

B. în sarcina lui Z se va reţine infracţiunea de tâlhărie;

C. în cazul lui X, Y şi Z se va reţine circumstanţa agravantă a comiterii faptei de trei sau mai multe persoane împreună.

Răspuns: A

76 Asistenţa juridică a inculpatului major este obligatorie în cursul procedurii de cameră preliminară atunci când:

A. este trimis în judecată, pentru săvârșirea unei infracțiuni sancționate de lege cu închisoarea de la unu la 5 ani, aflându-se sub control judiciar;

B. se analizează necesitatea dispunerii arestului la domiciliu față de acesta;

C. se pune în discuție constatarea încetării de drept a măsurii arestării preventive.

Răspuns: BC

77 Inculpatul nu se mai citează pentru termenele ulterioare, având termenul în cunoştinţă, în cazul în care:

A. citația a fost primită de soția inculpatului, iar la termenul de judecată stabilit se prezintă doar apărătorul desemnat din oficiu, care declară că a luat legătura cu inculpatul;

B. citația pentru acel termen a fost înmânată funcționarului însărcinat cu primirea corespondenței din cadrul instituției publice, aceasta fiind inculpata în cauză;

C. la termenul stabilit, acesta se prezintă personal, în stare de arest preventiv, fiind asistat de apărătorul ales.

Răspuns: B

78 În cazul competenţei după calitatea persoanei:

A. instanța rămâne competentă să judece cauza, chiar dacă inculpatul, după săvârșirea infracțiunii, pierde acea calitate, însă infracțiunea ce formează obiectul cauzei a fost săvârșită în legătură cu atribuțiile de serviciu ale acestuia;

B. Înalta Curte de Casație și Justiție soluționează cauza dacă inculpatul a dobândit calitatea de deputat în cursul judecării cauzei în primă instanță, după citirea actului de sesizare;

C. instanța rămâne competentă să judece cauza privind o infracțiune de viol, chiar dacă inculpatul, după comiterea infracțiunii, a pierdut calitatea de avocat după sesizarea instanței prin rechizitoriu, cauza fiind în procedura de cameră preliminară.

Răspuns: AB

79 Acțiunea civilă exercitată în cadrul procesului penal:

A. se soluționează de instanța penală care pronunță achitarea inculpatului pe motiv că fapta ce formează obiectul cauzei nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută în textul incriminator;

B. este lăsată nesoluționată de către instanța care admite acordul de recunoaștere a vinovăției, dacă între părți s-a încheiat un acord de mediere cu privire la acțiunea civilă;

C. este soluționată de către instanța penală care pronunță încetarea procesului penal, constatând că a intervenit prescripția răspunderii penale.

Răspuns: A

80 Instanţa de judecată poate dispune în cursul cercetării judecătoreşti efectuarea:

A. unei expertize criminalistice balistice într-o cauză având ca obiect o infracțiune de omor;

B. procedeului probatoriu al constatării, când există pericolul de dispariție a unor mijloace de probă;

C. unui supliment de expertiză, atunci când concluziile raportului de expertiză întocmit în cauză necesită anumite lămuriri.

Răspuns: A

81 Măsura arestării preventive a inculpatului dispusă în cauză încetează de drept:

A. la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare la pedeapsa închisorii cu executare în regim de detenție;

B. la pronunțarea în primă instanță a hotărârii prin care s-a aplicat inculpatului măsura educativă a internării într-un centru educativ;

C. în cazul în care instanța verifică dacă subzistă temeiurile care au determinat menținerea măsurii preventive la mai mult de 60 de zile de la ultima menținere a acestei măsuri.

Răspuns: AC

82 Contestaţia se soluţionează prin:

A. încheiere, atunci când vizează o încheiere prin care judecătorul de drepturi şi libertăţi a respins propunerea de arestare preventivă a inculpatului, luând însă măsura preventivă a controlului judiciar pe cauţiune;

B. decizie, atunci când vizează o încheiere a judecătorului de cameră preliminară sau a instanţei de judecată prin care s-a menţinut măsura arestului la domiciliu a inculpatului;

C. încheiere, atunci când are ca obiect încheierea judecătorului de cameră preliminară prin care s-a constatat încetată de drept măsura preventivă dispusă în cauză faţă de inculpat.

Răspuns: AC

83 Termenul de declarare a contestaţiei este întotdeauna de:

A. 3 zile de la comunicare, când vizează sentinţa prin care se soluţionează cererea de reabilitare judecătorească;

B. 48 de ore de la pronunţare, când vizează încheierea prin care s-a dispus luarea măsurii arestării preventive de către judecătorul de drepturi şi libertăţi;

C. 3 zile de la comunicarea încheierii prin care judecătorul de cameră preliminară a respins excepţiile invocate şi a dispus începerea judecăţii.

Răspuns: C

84 Prezenţa inculpatului în faţa judecătorului de drepturi şi libertăţi nu este obligatorie atunci când se soluţionează:

A. propunerea de prelungire a măsurii arestului la domiciliu;

B. propunerea de prelungire a măsurii arestării preventive, ori de câte ori inculpatul este bolnav;

C. contestația împotriva măsurii asiguratorii dispuse de procuror.

Răspuns: AC

85 În cursul cercetării judecătoreşti pot fi administrate;

A. şi probele necontestate de părţi sau persoana vătămată;

B. și probe ce au fost excluse în procedura soluționării plângerii împotriva ordonanței de clasare, în cazul în care s-a admis plângerea și s-a dispus începerea judecății;

C. probe noi prin care să se dovedească aspecte ce au făcut obiectul unor mijloace de probă excluse în procedura de cameră preliminară.

Răspuns: AC

86 Necompetenţa materială a judecătoriei poate fi invocată:

A. doar până la începerea cercetării judecătoreşti;

B. în tot cursul judecății, până la pronunțarea hotărârii definitive;

C. ca motiv de contestație în anulare.

Răspuns: B

87 Numai după începerea urmăririi penale poate fi:

A. audiată persoana vătămată;

B. dispusă percheziția domiciliară;

C. realizată audierea anticipată a unui martor.

Răspuns: BC

88 Efectuarea în continuare a urmăririi penale faţă de suspect poate fi dispusă:

A. numai de procuror, prin ordonanță;

B. și de organele de cercetare penală, cu încuviințarea prealabilă a procurorului;

C. și de organele de cercetare penală, cu confirmarea procurorului.

Răspuns: C

89 Soluția de renunțare la urmărirea penală:

A. poate fi dispusă chiar dacă autorul este necunoscut;

B. poate fi atacată de către persoana vătămată cu plângere la judecătorul de drepturi și libertăți;

C. nu poate fi atacată de către suspect.

Răspuns: AC

90 În cazul în care inculpatul major solicită ca judecata să aibă loc potrivit procedurii recunoaşterii învinuirii, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor pedepsei închisorii:

A. dacă instanța respinge solicitarea acestuia dar, cu ocazia deliberării, reține aceeași situație de fapt ca cea recunoscută de către inculpat, schimbând însă încadrarea juridică a faptei;

B. numai dacă instanța, respingând solicitarea acestuia, reține, cu ocazia deliberării, aceeași situație de fapt ca cea recunoscută de către inculpat și aceeași încadrare juridică a faptei ca cea stabilită prin rechizitoriu;

C. dacă instanța admite solicitarea acestuia dar, cu ocazia deliberării, schimbă încadrarea juridică a faptei.

Răspuns: AC

91 Cheltuielile judiciare avansate de stat:

A. sunt suportate de persoana vătămată în cazul renunțării la urmărirea penală;

B. sunt suportate de inculpat în cazul în care, după ce acesta cere continuarea procesului penal, se dispune clasarea, reținându-se că fapta a fost săvârșită în stare de legitimă apărare;

C. sunt suportate de inculpat în cazul în care se dispune achitarea, reținându-se că fapta nu este prevăzută de legea penală.

Răspuns: B

92 Redeschiderea urmăririi penale:

A. poate fi dispusă de procurorul care a dispus clasarea;

B. poate fi dispusă și de procurorul ierarhic superior procurorului care a dispus renunțarea la urmărirea penală, atunci când se constată că persoana nu și-a îndeplinit cu rea-credință obligațiile stabilite;

C. este supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară în toate cazurile.

Răspuns: A

93 În procedura confirmării ordonanței prin care s-a dispus renunțarea la urmărire penală, judecătorul de cameră preliminară:

A. verifică legalitatea și temeinicia soluției doar pe baza materialului din dosarul de urmărire penală;

B. poate încuviința administrarea probei cu martori;

C. poate dispune clasarea.

Răspuns: C

94 Acordul de recunoaştere a vinovăției poate fi încheiat:

A. de inculpatul minor în vârstă de 16 ani, cu încuviințarea reprezentantului legal, numai dacă are ca obiect o măsură educativă neprivativă de libertate;

B. de inculpatul major care recunoaște două din cele trei fapte pentru care s-a pus în mișcare acțiunea penală și acceptă încadrarea juridică a acestora;

C. numai de inculpatul care recunoaște în totalitate faptele pentru care s-a pus în mișcare acțiunea penală și acceptă încadrarea juridică a acestora.

Răspuns: B

95 Judecătorul de drepturi şi libertăți sesizat, în cursul urmăririi penale, cu o propunere de prelungire a măsurii arestării preventive poate dispune:

A. respingerea propunerii și înlocuirea măsurii arestării preventive cu controlul judiciar, caz în care prelungirea controlului judiciar, în cursul urmăririi penale, va fi în competența judecătorului de drepturi și libertăți;

B. respingerea propunerii și înlocuirea măsurii arestării preventive cu controlul judiciar, caz în care prelungirea controlului judiciar, în cursul urmăririi penale, va fi în competența procurorului;

C. respingerea propunerii și revocarea măsurii arestării preventive.

Răspuns: B

96 În cazul admiterii în principiu a cererii de revizuire:

A. poate fi dispusă suspendarea în parte a executării hotărârii prin care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei;

B. instanța dispune în toate cazurile efectuarea de către procuror a cercetărilor necesare pentru stabilirea situației de fapt;

C. se procedează la desființarea hotărârilor ce nu se pot concilia și ulterior se reunesc în vederea rejudecării cauzele în care acestea au fost pronunțate.

Răspuns: A

97 În cursul judecăţii în primă instanţă:

A. neacordarea ultimului cuvânt inculpatului determină nulitatea absolută a hotărârii;

B. instanţa are obligaţia de a dispune din oficiu administrarea de probe sub aspectul laturii penale a cauzei atunci când inculpatul este minor;

C. procurorul poate renunţa la administrarea unor probe încuviinţate în cauză la solicitarea sa.

Răspuns: C

98 Judecata se desfăşoară în şedinţă publică într-o cauză privitoare la:

A. inculpaţi minori împreună cu majori, dacă nu a putut fi disjunsă cauza în legătură cu aceştia din urmă;

B. soluționarea cererii de reabilitare judecătorească;

C. analizarea admisibilității în principiu a cererii de contestație în anulare.

Răspuns: A

99 Poate asista la şedinţa de judecată:

A. persoana înarmată care dorește să prezinte instanței arma cu care inculpatul a comis asupra ei tentativa de omor;

B. persoana fără discernământ;

C. minorul sub 14 ani care are calitatea de parte civilă în cauză.

Răspuns: BC

100 Urmărirea penală este continuată la solicitarea inculpatului în cazul în care:

A. a intervenit împăcarea;

B. procurorul dispune, prin ordonanță, clasarea cauzei pe motiv că fapta reținută în sarcina inculpatului a fost comisă în condițiile cauzei justificative a legitimei apărări;

C. procurorul dispune, prin rechizitoriu, clasarea cauzei pentru una dintre infracțiunile concurente reținute în sarcina acestuia, pe motiv că a intervenit o cauză de nepedepsire.

Răspuns: C